

Sygn. akt: I 1 C 334/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: protokolant Aleksandra Miksza

po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2018 r. w Gdyni

sprawy z powództwa (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko E. G.

o zapłatę

I zasądza od pozwanej E. G. na rzecz powoda (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 12431, 63 zł (dwanaście tysięcy czterysta trzydzieści jeden 63/100 złotych) z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP nie więcej niż maksymalne odsetki za opóźnienie od kwoty 10.485, 74 zł od dnia 28.9.2017r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanej E. G. na rzecz powoda (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 190 zł,00 zł (sto dziewięćdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

UZASADNIENIE

Powód – (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w dniu 28.9.2017 r. wniósł pozew przeciwko E. G. zasądzenie kwoty 12431, 63 zł wraz z umownymi odsetkami od kwoty 10485,74 zł od dnia 28 września 2017 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż na podstawie wystawionego przez siebie wyciągu z ksiąg bankowych, posiada wymagalną wierzytelność wobec pozwanego z tytułu umowy standard nr (...) z dnia 10.9.2012r , wynoszącą na dzień sporządzenia wyciągu, kwotę dochodzoną niniejszym pozwem. Jak wynika z uzasadnienia pozwu, wezwania do spłaty zadłużenia, kierowane na adres pozwanego nie spowodowały spłaty długu.

(pozew, k. 2-5)

Nakazem zapłaty z dnia 22 listopada 2017 r., wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt I 1 Nc 1874970/17, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie uwzględnił żądanie pozwu w całości.

(nakaz zapłaty – k. 5v)

Pozwana złożyła sprzeciw od w/w nakazu. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana wyjaśniła, że powód nie chciał z nią rozmawiać na temat restrukturyzacji zadłużenia na warunkach, które spowodują realną możliwość spłaty długu , tylko stosował się do instrukcji przełożonych, ostatecznie wypowiedział umowę z powodu zadłużenia, pozwana nie przedłożyła żadnych dowodów.

(sprzeciw – k. 6-7)

Postanowieniem z dnia 21.12.2017r Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Gdyni

(postanowienie, k. 11)

Po przekazaniu sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni, oraz w odpowiedzi na sprzeciw, pełnomocnik powoda wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda roszczenia jak w pozwie, podtrzymując wszystkie swoje wywody i wnioski dowodowe, uzupełnił braki formalne zgodnie z wezwaniem. W uzasadnieniu wskazał, że zarzuty podnoszone przez pozwanych są całkowicie bezzasadne, gdyż pozwani do dnia wniesienia pozwu nie wpłacili żadnej kwoty, co mogłoby umożliwić negocjacje w sprawie rozłożenia długu na raty, na dowód tego złożył do akt historię rachunku i wniosek pozwanych o restrukturyzację wraz z odmową banku.

(odpowieź na sprzeciw – k. 30-31)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

E. G. i (...) Bank (...) Spółkę Akcyjną / (...)/ z siedzibą w W. łączyła umowa pożyczki (...) nr (...) z dnia 10.9.2012r, na podstawie której otrzymała 25400 zł . W okresie obowiązywania umowy, dwukrotnie E. G. występowania o zawarcie ugody dotyczącej spłaty zadłużenia i zawierał takie ugody : nr 768/2013 z dnia 24.7.2014r i nr (...) z dnia 24.1.2014r ,jednakże doprowadziła mimo to do powstania zaległości w wysokości 10485, 74 zł, co spowodowało wypowiedzenie umowy w dniu 16.3.2017r i wystawienie wyciągu z ksiąg bankowych, w którym stwierdzono, iż w księgach (...) SA figuruje wymagalne zobowiązanie w kwocie 10485, 74 zł, wynikające z w/w umowy pożyczki wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od kwoty 10485, 74 zł liczonymi do dnia 9 stycznia 2017 r do dnia 27.9.2017r. w kwocie 1945, 89 zł .

W dniu 5.3.2013r E. G. zrezygnowała z Grupowego (...) na życie pożyczkobiorców pożyczek gotówkowych udzielonych przez (...) SA oraz Grupowego (...) od utraty pracy- z dnia 10.9.2012r.

bezsporne, a nadto: wyciąg z ksiąg banku- k. 18, historia rachunku, k. 32-35, umowa pożyczki, k. 36-39, ugoda, k.40-43, druga ugoda ,k. 44-47, wypowiedzenie umowy pożyczki, k. 48, korespondencja banku z pozwaną, k. 52-54, rezygnacja z ubezpieczenia, k. 55, zestawienie wpłat, k. 62-64

Wezwanie do zapłaty oraz wypowiedzenie umowy o superkonto, zawierające opis zadłużenia, kierowane na adres E. G. nie spowodowało spłaty zadłużenia .

bezsporne, ponadto: wezwanie – k.19, dowód doręczenia k.20,49;

E. G. , przed wytoczeniem powództwa i w toku niniejszej sprawy , nie negocjowała długu wobec (...) SA zarówno co do zasady, jak i wysokości ; złożyła wniosek o restrukturyzację długu, załatwiony pozytywnie dwa razy; nie dokonywała wpłat tytułem długu wg postanowień zawartych ugód, czym spowodowała wypowiedzenie umowy i wymagalność całej kwoty pozostającej do spłaty.

bezsporne, a nadto ugoda, k.40-43, druga ugoda ,k. 44-47

E. G., mimo wezwania , nie przedstawiła żadnych dowodów dowodów w tej sprawie, również na okoliczność Jej sytuacji majątkowej, zdrowotnej i rodzinnej- mimo wezwania Sądu

bezsporne, ponadto: zarządzenie ,k 25

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku postępowania . Dowody uznane zostały za wiarygodne w całości, albowiem nie budzą one zastrzeżeń, co do

autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, tym bardziej, że żadna ze stron, nie negocjowała ich mocy dowodowej. Dokumenty te, zdaniem Sądu pokazują logiczny, spójny ciąg zdarzeń wskazany przez powoda i w zasadzie nie negocjowany przez pozwanego, który doprowadził do powstania zadłużenia dochodzonego pozwem .

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W niniejszej sprawie bezspornym było, iż na podstawie wyciągu z ksiąg bankowych powoda, zadłużenie pozwanych z tytułu umowy pożyczki, stanowi kwotę 10485, 74 zł. Na podstawie powyższego dokumentu, powodowi należne są również odsetki umowne w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym tej kwoty naliczone przez powoda do dnia 28 .9. 2017 r w wysokości 860, 14 zł i umowne od dnia wniesienia pozwu w tej sprawie.

Spornym w tej sprawie nie było też, że pozwana nie spłaciła w/w zadłużenia.

Jak stanowi art. 69 ust. 1 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U.02.72.665) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na określony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Zgodnie natomiast z treścią przepisu art. 76 powyższej ustawy, zasady oprocentowania kredytu określa umowa kredytu. Na podstawie art. 78. Tej ustawy, do umów pożyczek pieniężnych zawieranych przez bank stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zabezpieczenia spłaty i oprocentowania kredytu.

Należy stwierdzić, że pozwana zawarła umowę pożyczki gotówkowej z powodem, rezygnując 5.3. roku 2013 z ubezpieczenia kredytu od m.in. utraty pracy i zaprzestając spłaty wynikających z niej zobowiązań, co stwierdzone zostało dokumentem w postaci wyciągu z ksiąg bankowych powodowego banku, historia rachunku pozwanej i zestawieniem wpłat, których to dokumentów pozwana nigdy nie negocjowała, a istnienie długu i jego wysokość została dodatkowo potwierdzona dwiema ugodami i korespondencją stron w kwestii restrukturyzacji zadłużenia, wobec tego, Sąd uznał powództwo za zasadne w zakresie wynikającym z w/w wyciągu należności pozwanej i historii rachunku, z której wynika zadłużenie dochodzone pozwem.

Pozwana nie zapłaciła należności dochodzonej pozwem , nie kwestionowała jej wysokości ,ani sposobu naliczenia, nie wykazała też w żaden sposób, żeby nie była zobowiązana z tytułu zaległości naliczonych z w/w umowy, ani aby dokonała wpłat stanowiących spłatę całości zadłużenia/ art. 6 kc- Ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne./ . Tak więc nie ma dowodów tej sprawie potwierdzających dokonanie wpłat , które w całości miałyby zaspokoić dług powoda. Pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów w tej sprawie.

Wierzyciel może doprowadzić do porozumienia się z dłużnikiem poza Sądem, pod warunkiem, że strony dojdą wspólnie do porozumienia co do warunków, na jakich dług będzie spłacany. Jednakże, wierzyciel nie ma obowiązku podejmować takich działań i nie ma obowiązku godzić się na warunki przedstawione przez dłużnika. To jest wyłącznie wola strony umowy. Nie można nikomu nakazać określonego tekstu umowy, dlatego, fakt, że (...) nie zgodziło się na warunki proponowane przez pozwaną , nie może stanowić, przed Sądem, argumentu za oddaleniem powództwa, albowiem dług istnieje we wskazanej wysokości i nie został spłacony. Wolą wierzyciela jest, czy skorzysta z prawa do sądowego dochodzenia należności, czy nie i kiedy to uczyni. Wierzyciel dwa razy zawierał ugodę dotyczącą restrukturyzacji długu pozwanej, co stanowi dobrą wolę , nie zmienia jednak uprawnień wierzyciela.

Sąd , biorąc pod uwagę fakt, że pozwana podpisała umowę i dwie ugody i nie wywiązała się z tych postanowień, i nie przedstawiła dowodów, aby było inaczej, uwzględnił powództwo w całości i orzekł jak w punkcie I wyroku , zasądając dochodzoną pozwem kwotę 12431, 63 zł wraz z odsetkami umownymi/ art. 481 kc:” § 1. Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

§ 2. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

§ 21. Maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki maksymalne za opóźnienie).

§ 22. Jeżeli wysokość odsetek za opóźnienie przekracza wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie, należą się odsetki maksymalne za opóźnienie.

§ 23. Postanowienia umowne nie mogą wyłączać ani ograniczać przepisów o odsetkach maksymalnych za opóźnienie, także w przypadku dokonania wyboru prawa obcego. W takim przypadku stosuje się przepisy ustawy.

§ 24. Minister Sprawiedliwości ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie." i 482 kc:" § 1. Od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

§ 2. Przepis paragrafu poprzedzającego nie dotyczy pożyczek długoterminowych udzielanych przez instytucje kredytowe."

O kosztach procesu w pkt II sentencji wyroku Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 kpc i art. 108 kpc ,obciążając pozwaną kosztami procesu w całości. Na koszty tej sprawy składają się: opłata od pozwu – 156 zł i 17 zł opłat od pełnomocnictw.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis uzasadnienia doręczyć wnioskodawcy,
3. akta przedłożyć z wpływem lub za 21 dni,